

SPECIÁL NA LETNÍ PRÁZDNINY

enerace

Hybridní výtvar party nadšenců z Gymnázia T. G. Masaryka v Litvínově

Ročník 1.

Číslo a datum vydání: 6 / pátek, 21. 6. 2019

Průměrný pes je lepší osobnost než průměrný člověk. Andrew Rooney (1919-2011)

JAK TO VIDÍM JÁ

Nevím, zda je to dáno blížícím se koncem školního roku, ale pravidelní čtenáři denního tisku jistě zaregistrovali články o stoupajícím počtu (nejen) učitelů ohrožených tzv. syndromem vyhoření – namátkou některé texty z posledních týdnů:

- <https://nazory.aktualne.cz/komentare/rok-volna-pro-ucitele-jednou-za-10-let-urcite/r~97a1783a82bf11e9b2a00cc47ab5f122/>
- https://www.idnes.cz/zpravy/domaci/syndrom-vyhoreni-ucitele-materska-skola-pruzkum.A190523_101439_domaci_elz
- https://www.lidovky.cz/noviny/tri-ctvrtiny-pedagogu-ohrozuje-vyhoreni-neni-to-lenost-chybi-mi-energie-rika-ucitelka.A190614_200919_In_noviny_ele
- https://www.lidovky.cz/relax/zdravi/blizici-se-vyhoreni-nepoznate-ohrozeni-jsou-zejmena-lekari-ucitele-a-novinari.A190429_103657_In-zdravi_ape

O pocitech vyčerpání, zmaru a zoufalství, které mnozí učitelé zažívají, již byla řeč. Kde vzít nějaký životabudič a nekrást? Když má učitel štěstí na třídu, jako je má kvinta, stačí na dobítí návštěva Citadely – v pátek 14. června jsem usedla doprostřed sedmé řady hlavního sálu, abych v přítomnosti sledovala vystoupení tanečních uskupení žáků litvínovské ZUŠky. Hned první číslo mi vehnalo slzy do očí. Na pódiu se objevila třetina kvinty a já na chvíli měla pocit, že jsme si udělali netradiční třídnickou hodinu – zapomněla jsem totiž zmínit, že po mé pravici seděla další třetina kvinty, a to včetně Vojty a Báry, kteří dnes studují v Praze.

Z OBSAHU VYBÍRÁME:

Día de Portugal
Den otců / Letní slunovrat
a svatojánská noc
Na prázdniny s pohádkou
Orlík 2019
Box a šachy
TOP 5 – hned 2x
Ideální prázdniny
Jak cestovat
Horké křeslo TU – hned 2x
Osudové setkání

Slzy mě na okamžik přemohly a já za ně byla ráda. Každý učitel by čas od času měl vidět žáky i jinak než ve školních lavicích. Nedokážu popsat svoje pocity. Myslela jsem na pyšné rodiče, kteří výkony svých ratolestí sledovali spolu s plným sálem. Vybavovaly se mi všechny pobyty a výlety, které jsem s kvintou od primy absolvovala. V duchu jsem děkovala osudu, že mohu s těmito báječnými lidmi kousek jejich života jít.

Jenom studiem člověk rozhodně živ není. To, jestli znám o jeden vzoreček či o jednu buňku víc, ze mě lepšího člověka nedělá. Je úžasné vidět, co mnozí naši žáci dokáží, kolik energie jim po hodinách strávených nad knihami, sešity a prezentacemi ještě zbývá k tomu, aby svou osobnost rozvíjeli i v jiných oblastech. Člověka až mrazí, když vidí, jak se dokáží navzájem povzbuzovat, jak si najdou čas na to, aby se na své spolužáky a kamarády přišli podívat.

Domů jsem odjížděla unavená, ale šťastná – po dlouhé době jsem byla ráda, že jsem si učitelství zvolila...

P.S. Sekundáni, i vy jste byli úžasní!

JINÝ KRAJ, JINÝ MRAV

10. červen – Camõesův den nebo také Den Portugalska (*Dia de Portugal*)

Tento den si Portugalci připomínají úmrtí spisovatelské ikony, básníka **Luíse Vaze de Camões** (asi 1524-1580), autora básnického eposu *Lusovci*, v němž je zachycena cesta Vasca de Gamy kolem afrických břehů do Indie a zpět. Oslavy jsou tak v podstatě připomenutím si vlastních kořenů. Každý rok portugalský prezident vybere města, kde budou

probíhat oficiální oslavy.

Lidé berou *Dia de Portugal* jako příležitost sejít se, připomenout si národní historii (období zámořských objevů je považováno za zlatou éru Portugalska) a především se pobavit.

Pořádají se vojenské přehlídky, open-air party a koncerty v ulicích. Pompézně je *Camõesův den* slaven také v Kanadě početnou portugalskou komunitou.

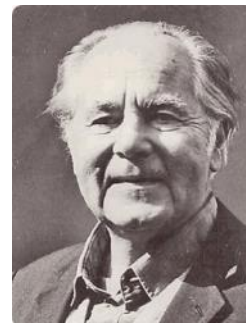
<https://www.diadeportugalca.org/photos/>

8. června – Medard

Medard (domácky Medek, Meda, Medardek) je mužské křestní jméno, jež vzniklo z dvojice slov „*macht*“ („moc, síla“) a „*hardus*“ („tvrdý, přísný“). Spojením tak dostaneme člověka mocného a tvrdého – vládce. V České republice je co do užívání jméno prakticky na vymření – 36 nositelů opravdu není mnoho... Ve 20. století jméno v Česku prakticky neexistovalo, až na přelomu 21. století se začalo více používat.

JMÉNA V KALENDÁŘI

Na našem území zatím žádný Medard neproslul, ale ve Švýcarsku působil **Medard Boss** (1903-1990), psychiatr a psychoterapeut, jenž představil **daseinsanalýzu** – směr psychoterapie definovaný jako analýza podmínek k naplnění života. Boss byl velice vzdělaný, studoval medicínu v Curychu a pod vlivem švýcarského psychiatra Eugena Bleulera (počínaje rokem 1928 se stal jeho asistentem) se rozhodl studovat psychiatrii (v roce 1925 se podrobil analýze u Sigmunda Freuda). Po roce 1946 navázal na daseinsanalýzu švýcarského psychiatra Ludwiga Binswanger, když se pokusil doplnit psychoanalytickou metodu hlubším filosofickým porozuměním pro pacienta.

Osudovým se pro něho stalo setkání s Martinem Heideggerem – na základě jeho analýzy vytvořil terapeutický postup, který nehledá skryté příčiny pacientových nesnází, nýbrž bere jeho výpovědi vážně a snaží se mu zprostředkovat porozumění jeho lidské situace – jeho starosti, strach z konečnosti a smrtelnosti.

14. června – Herta

Herta (domácky Hertina, Hertička, Hertka) je původní německé ženské jméno odvozené ze jména germánské bohyně země zvané Nerthus. Význam jména Herta se dá vyložit jako žena, která je „odvážná, smělá, statečná“.

Ani Herta se v Česku moc nevžila – v první půlce 20. století bylo jméno dost oblíbené, ale od devadesátých let až do roku 2009 nebylo ani jedno novorozeně takto pojmenováno, proto nepřekvapí věkový průměr jejích nositelek: 79 let.

Nejznámější ženou tohoto jména je německy píšící spisovatelka rumunského původu **Herta Müllerová** (1953). Osudy její rodiny a místa, kde Herta vyrůstala, se vepsaly do jejího díla. Její matka byla po skončení války deportována do sovětského pracovního tábora, její otec se musel živit jako řidič kamionu. Herta pracovala jako překladatelka ve strojní firmě, z níž byla později vyhozena, protože nechtěla spolupracovat s tajnou policií. Poté pracovala ve školce a kvůli režimu se rozhodla ve třiceti letech opustit Rumunsko. Po příchodu do Německa vyučovala Herta na několika univerzitách a v roce 2009 obdržela Nobelovu cenu za literaturu.

zdroj obrázku: <https://www.idnes.cz/kultura/>

Třetí neděle v červnu – Den otců

Den otců – to existuje? Taky jsem se ptala... Nikdy jsem tento svátek neslavila, ale myslím si, že když už je Den matek, tak by se měl slavit i Den otců. Aby se svátek více uchytil (alespoň mezi naší generací), získala jsem pro vás více informací.

Svátek se slaví ve většině zemí, včetně České republiky, třetí neděli v červnu. Tradici oslavy otců založila Američanka Sonora Smart Doddová – chtěla ocenit úsilí, s nímž se o ni a další čtyři sourozence staral její ovdovělý tatínek. Úplně první oslava Dne otců se konala v americkém městečku Spokane ve státě Washington 19. června 1910, v den narozenin Sonořina otce. Nepřekvapí, že první oslava Dne otců byla spíše soukromá, ale popularita svátku rychle rostla. Oficiálním svátkem se Den otců stal v roce 1966 díky prezidentovi Lydonu Johnsonovi.

TRENDY

Jak tento svátek slavit? Všichni víme, že pro tátu kytky není dvakrát vhodná. Proto bych ho vzala na nějakou mňamku či na výlet. Z vlastní zkušenosti vím, že skvělým dárkem je hra Tepfaktor. Jde o hru složenou z několika dalších adrenalinových her, při nichž musíte použít vědomosti, sílu, zručnost a trpělivost.

Vědomosti – to je jasná věc. I sílu musí každý tatínek mít – přeci jenom miminko (potažmo batole) zrovna nejlehčí není... Zručnost by měla být samozřejmostí. Jak jinak by tatínek dokázal sestavit Lego nebo skříň z IKEA? S trpělivostí se potýká už od našeho narození. Co by si bez trpělivosti počal, když jsme bouchali do všeho, co jsme viděli a o čem jsme si mysleli, že je to hudební nástroj?

Letošní Den otců už nestihnete (proběhl 16. června), ale příští rok na něj 21. června určitě nezapomeňte! A vůbec – proč čekat až na příští rok? Nemyslím si, že by se našel jediný táta, taťka či taťulda, který by se urazil, pokud byste s ním jeho existenci chtěli dodatečně oslavit třeba tento víkend...

Letní slunovrat a svatojánská noc

**MOHLO BY VÁS
ZAJÍMAT...**

Letní slunovrat je tím nejdelším dnem a zároveň nejkratší nocí v roce. Většinou připadá na 20., nebo jako letos na 21. červen.

Jak vzniklo pojmenování tohoto dne? Jednoduše. Během jara se Slunce posouvá na sever. V den slunovratu dosáhne nejzazšího bodu a vrací se zpět – z toho byl odvozen název slunovrat. Je to zároveň první den astronomického léta. Na opačné, čili jižní polokouli, je to slunovrat zimní.

Jak tomu u astronomických jevů bývá, k tomuto dni se pojí spousta tradic a rituálů, jež vznikaly dávno v minulosti a většinou slavily přízeň bohů a příchod teplého období, úrody a jídla.

Ve střední Evropě nastává **svatojánská noc** (z 23. na 24. června), kdy se na kopcích zapalují ohně symbolizující slunce. A nebyly by to opravdové oslavy, kdyby se nedělo něco nebezpečného!

Přes **svatojánské ohně**, na jejichž přípravě se vždy podílela zejména mladá chasa ze vsi, se skákalo a dodnes skáče. Pokud se někdo popálí, může zkusit léčbu bylinkami – ty mají o svatojánské noci magickou moc. Pokud se přeskok podaří, pak měl úspěšnému skokanovi přivodit pevné zdraví – výška jeho skoku pak předznamenávala, jak vysoký len vyrostе na polích. Možná vás bude zajímat, že mezi tradice spojené se svatojánskými ohni patřilo prohazování věnečků – házela je děvčata s tím, že chlapci se je snažili (ty věnečky) na druhé straně ohně chytit. Pokud se to chlapci podařilo, znamenalo to, že budoucí společný vztah bude ve znamení věrnosti.

Díval-li se někdo do ohně skrze věneček upletený z černobýlu, byl ochráněn od bolesti hlavy a očí. Dal-li si takový věnec na hlavu a větší kolem pasu, byl chráněn před vším zlým

– mimochodem tento zvyk je popsán už v roce 1596 Martinem z Uzerdova!

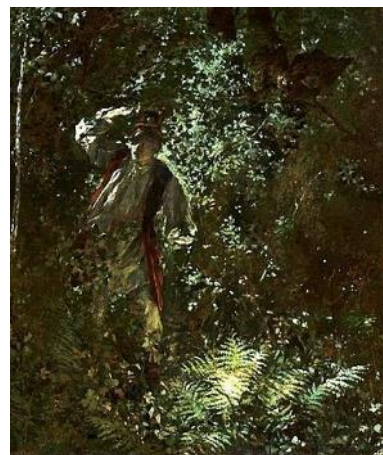
Bludičky a divoženky si o svatojánské noci také přišly na své – dost často i díky lidské touze najít **poklad**. Věc se má

tak – abyste poklad našli, museli jste najít kvetoucí kapradí, jež rozkvétalo přesně o půlnoci. Odpadávající zlatý květ jste měli zachytit do bílých šatů, čímž jste získali magické schopnosti – neviditelnost a schopnost porozumět řeči zvířat, stromů a květin, takže bylo téměř jisté, že poklad, jenž byl nejčastěji ukrytý ve skále nebo hluboko v zemi, najdete. Jenže! Kapradí, jehož květy pomáhaly otevřít zem i skálu, střežily zlé síly! Ve většině případů udělaly vše pro to, abyste se ke květu vůbec nedostali – bludičky

lákaly do bažin a divoženky pak mladíky, kteří se nechali zlákat jejich zpěvem, utancovaly k smrti a jejich těla roztrhaly a roznesly po lese. Asi nepřekvapí, že pokud jste si z nalezeného pokladu vzali víc, než kolik jste byli schopni unést, zlé síly vás také krutě potrestaly... Člověka s dobrým srdcem může uklidnit, že jemu by bludičky neublížily – ty se totiž zaměřovaly na lidi zlé a nepoctivé...

Slované tento den často využívali k nejrůznějším rituálům. V dávných dobách se snažili v čas letního slunovratu přivolat koupelemi vláhu pro své rostliny, ohněm teplo a hojnou úrodu sexuální nevázaností. Že mě to nepřekvapuje...

Ve Skandinávii je tento den hned po Vánocích tím nejoslavovanějším. Je také spojován s kouzly a zázraky. A co skandinávské zvyky? Zvědavé dívky natrhají cestou domů sedm různých květin a než ulehnou, dají si je pod polštář. V noci by se jim měl zdát sen o jejich nastávajícím – což mi připomíná, že bych měla začít s herbářem. Je v něm sice 30 kytěk, ale ty nejsou ani z poloviny tak užitečné jako ty rituální... Zdravím pana zástupce!

Jak velice důvěryhodné, mystikou se zabývající internetové stránky říkají: Pozor! Noc před dnem slunovratu je prostoupena polarizovaným úplňkovým světlem (ať je to cokoli), které je symbolem pro životní rovnováhu, optimismus a plodnost. Tento den je zároveň prostoupen silnou ohnivou energií.

Mystické kosmo-astro-bio-feministické webové stránky varují, že se ohnivá energie může projevit v myšlenkách, emocích, v uvážení i neuvážení činech i ve slovech.

Tak já už radši končím...

Na prázdniny s pohádkou

Máte rádi pohádky? Viděli jste ty, jež vznikly v posledních letech? Jestli ne, měli byste to napravit, protože ač se děje v pohádkách většinou moc nemění a konce bývají často předvídatelné, je zde pár snímků, které možná předčí vaše očekávání!

Náš výběr ze zahraniční produkce je pouze namátkový, ale určitě si vyberete!

Coco – Krásná a dojemná animovaná pohádka z roku 2017, která byla ohodnocena na ČSFD 87 %. Falcon, oficiální distributor, láká na netradiční téma – hlavní postava, Miguel, se i přes rodinný zákaz muziky touží stát uznávaným hudebníkem. V touze dokázat svůj talent se ocitá souhrou neuvěřitelných okolností v překrásné Říši mrtvých, aby zde se svým společníkem odhalil skutečný příběh svojí rodiny...

Všimli jste si, že se v roce 2018 v kinech objevilo pokračování úspěšné pohádky **Úžasňákovi** z roku 2004? Na ČSFD získali **Incredibles 2** v hodnocení diváků 79 %. Hlavní pozornost je tentokrát namířena na Helen, manželku Boba, z něhož se stal „muž v domácnosti“. Chcete-li vědět, jak se Bob s novou rolí vypořádá, jak rostou potomci Violet, Dash a Jack-Jack a kdo byl obsazen do role padoucha, určitě se na akční animovaný příběh podívejte!

zdroj obrázku: <https://www.csfd.cz/film/368768-uzasnakovi-2/prehled/>

Fantastická zvířata: Grindelwaldovy zločiny. Na tento fantasy film z roku 2018, který se odehrává ve světě Harryho Pottera, se názory rozcházejí – ostatně dokládá to pouhých 65 % na ČSFD. Máte-li rádi společnost čarodějů a nebráníte-li se otřepaným motivům, jakými jsou láska, loajalita, přátelství a rodina, třeba si cestu k příběhu najdete.

Kouzelný park, snímek z letošního roku, ukazuje, jak velkou fantazii mohou mít děti i dospělí. June se svou maminkou ve své představivosti vyčarovaly park, v němž veškeré naprosto unikátní, fyzikálním zákonům odporující atrakce řídí zvířata s velmi vyhraněnou osobností.

Patříte ke skalním příznivcům Škyťáka a Bezzubky? Pak byste si neměli nechat ujít nejnovější pokračování jejich dobrodružství ve snímku **Jak vycvičit draka 3**, který diváci ohodnotili 80 %.

Dáváte-li přednost domácí produkci, na odkazu https://www.kinobox.cz/zebricky/nejsi/filmy/pohadky/jen_ceske si můžete projít žebříček nejúspěšnějších českých pohádek, přičemž si můžete porovnat názory diváků s těmi filmových kritiků.

Intenzivní jazykový kurz kvarty na Orlíku

Naše výprava za nezapomenutelným zážitkem začala již v osm hodin ráno 3. června 2019, kdy jsme se šikovali před litvínovským nádražím a svoje zavazadla cpali do dodávky, která nám je odvezla do cílového místa.

Byli jsme u toho

nastoupili do městského autobusu, který nás pak už odvezl až na místo.

Naprosto vyčerpaní jsme přijeli v čase oběda – k velké radosti mnohých se na nás z talíře usmíval řízek. Po obědě následovala malá pauza a poté seznámení se s programem pobytu. Dozvěděli jsme se, v kolik hodin budeme vstávat, nebo taky že je důležité dodržovat noční klid (což nakonec stejně nikdo nerespektoval – muzika linoucí se z pokojů v brzkých ranních hodinách nebyla neobvyklým jevem).

Odpolední program byl poměrně nabitý – využili jsme posledních paprsků sluníčka a šli se hned vykoupat a zařadit si do místního bazénu. Pak už se začínalo stmívat. Následovala obvyklá hygiena a hurá na kutě! Snad nebudeme za žalobníčky, když prozradíme, že zdatnější jedinci využili první večer k pořádání turnaje na PlayStationu.

Do dalšího dne se nám nevstávalo úplně nejlépe, protože nás už v pět hodin probudilo sluníčko. Po snídani jsme zamířili na hodinu angličtiny a němčiny. Hodiny byly zábavné, takže čas strašně rychle plynul – škoda jen, že někdo dosud nevymyslel židli, na které by se našinec při 25 stupních ve stínu nepotil...

Odpolední čas byl vyhrazen hlavně k natáčení celopobytových projektů, které si poslední den před odjezdem všichni společně přehráli. Asi nepřekvapí, že většina si vybrala jako téma parodii...

Jeden večer pro nás byla připravena noční hra, ve které šlo o zapojení mozku, což mnoha účastníkům dělalo problém. Úspěšnými se nakonec staly všechny skupiny.

Každý den bylo také možné jít si zaběhat do přírody a na chvíli si odpočinout od ostatních – této možnosti jsme využívali do sytosti... Ovšem největší výzvou byl osmikilometrový běh pro dobroty do nejbližší vesnice (a zpět).

Abychom kurz shrnuli – byl to jednoznačně nejlépe strávený týden s naší třídou, na čemž mají lví podíl i naši učitelé: Jana Kubičínová, Marek Moudrý a Daniel Urik. Děkujeme!

Box a šachy (Chess boxing)

Chess boxing – poněkud netradiční směsice dvou sportů: boxu a šachů. Upřímně – při představě klasického boxera by jen málokoho napadlo, že bude vášnivým hráčem takové hry, jakou jsou šachy. A platí to i naopak – že by si šachový velmistr odskočil po turnaji do ringu? A vidíte – jde to!

Jak zápas probíhá? Vlastně nejde o nic složitého – celý zápas je rozdělen do jedenácti kol, přičemž první a poslední je šachové. Nejprve si oba borci sednou na čtyři minuty k šachové partii, aby se po uplynutí času začali tři minuty v ringu mlátit

zdroj obrázku: <https://epochplus.cz/video-sachy-a-box-v-jednom/>

hlava nehlava... Mezi koly je minutová přestávka na regeneraci či přemýšlení.

První oficiální mistrovské klání uspořádal v Amsterdamu v roce 2003 Nizozemec Iepe Rubingh, který se inspiroval komiksem Enkiho Bilala *Chladný rovník* (1992).

Utkání může skončit knockoutem, rozhodnutím rozhodčího, matem, po vypršení časového limitu šachové partie, nebo vzdáním se soupeře.

Ukázka: <https://www.youtube.com/watch?v=kK5TQSKmS3o&t=13s>

Veverkaření (Squirrel fishing)

Není rybaření jako rybaření – smyslem *squirrel fishingu*, netradičního sportu, překládaného do češtiny jako veverkaření či rybaření veverek, je chytání a zvedání veverek do vzduchu. Soutěžící má provázek, na jehož konci je uvázaný nějaký oříšek – nejlépe arašídový – s cílem veverku polapit a následně ji zvednout do co největší výšky. Zásadní pro filosofii a výsledek soutěže je to, aby hráči veverkám neublížili nebo je nepřekrmili.

Nápad vznikl v roce 1988 na univerzitě v Ohio – studenti Bob Kish a Greg Pavlovic otevřeli okno na koleji, spustili provázek a čekali, zda se veverka chytí. Když se tak stalo, vytáhli ji až do pokoje – co s ní nakonec udělali, není jasné...

Ukázka: <https://www.youtube.com/watch?v=c8svc9dcjE4>

zdroj obrázků: <https://woodness.wordpress.com/2011/01/22/squirrel-fishing/> (vlevo) * https://ross.typepad.com/blog/2003/10/squirrel_pumpki.html

zdroj obrázků: <https://www.denik.cz/ze-sveta/veverky20071009.html> (vlevo) * <https://www.reflex.cz/clanek/fotogalerie>

Nejstrašidelnější školy na světě

Milí čtenáři, v tomto čísle pro vás máme zcela novou rubriku **TOP 5 PLUS MINUS** – na úvod bychom vám chtěli představit **pět nejstrašidelnějších škol na světě**. Ačkoliv se vám může zdát, že by náš ústav mohl aspirovat na vysoké příčky, po přečtení článku budete rádi, že studujete právě zde.

5. místo – El Paso High School

El Paso High School je považována za nejstrašidelnější školu v Americe. Nejenže se jedná o jednu z nejstarších budov ve státě Texas, ale také o ní kolují všemožné fámy. Říká se, že zde straší duch jedné z roztleskávaček, která si kvůli nešťastné lásce vzala život. Občas je prý na chodbách slyšet její pláč...

4. místo – Corriher Lipe Middle School

Zmíněná škola se nachází v Severní Karolíně. V šedesátých letech minulého století zde došlo k tragédii – výbuch ve školní kotelně způsobil smrt školníka Larryho. Od této tragické události kolují mezi lidmi *zaručené* zprávy o tom, jak jeho duch chodí po chodbách, že jsou slyšet jeho kroky a školu „zamožuje“ podivná energie. Dva učitelé měli se zesnulým školníkem dokonce osobní zkušenost! Jeden učitel pozdě v noci opravoval ve škole testy, když najednou uslyšel kroky na chodbě. Když se na chodbu podíval, nic tam nebylo! Další učitelka zůstala ve škole déle se svojí dcerou, aby dodělala nějakou práci. A najednou také obě uslyšely kroky z chodby. Učitelčina dcera se vydala chodbu prozkoumat. Když se dlouho nevracela, šla ji její matka-učitelka hledat. Našla ji, jak má zvednutou ruku, jako by se někoho držela. Když se jí zeptala, co dělá, dcera jí řekla, že se jen procházela a povídala si s jedním starým příjemným pánem...

3. místo – Univerzita v Tampě

Budova této univerzity dříve sloužila jako hotel a také se s ní pojí spousta záhad. Tou největší je muž přezdívaný *Brown Man*. Mnoho lidí ho prý vidělo v prostorách univerzity. Je popisován jako muž v hnědém obleku (pravděpodobně z jiného období), s rudýma očima. Představte si, že jste zrovna dopsali srovnávku z matematiky a něco takového potkáte. Není jisté, který z těch zážitků by byl horší...

2. místo – Cathedral High School

Tato škola byla vybudována na místě starého hřbitova. Staré náhrobní kameny vykopané během stavby jsou postaveny okolo školního fotbalového hřiště. Zatímco studenti a učitelé považují tuto skutečnost za unikát a jsou náležitě pyšní při představě, že jejich škola může být strašidelná, údržbáři jsou jiného názoru – hlavně když opravují přes noc. Tvrdí, že duchy vidí, slyší a vůbec celkově *cítí*. Často prý narazí na chladná místa v budově školy, kam se neradi vracejí...

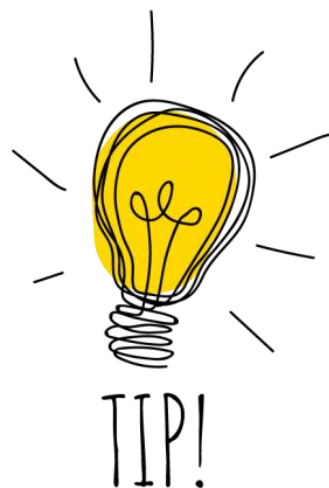
1. místo – Pocatello High School

Čekali jste náš gympl? Musíme vás zklamat. Na Pocatello High School se i přes veškeré události, ke kterým zde dochází, pořád vyučuje. Všechno se prý odvíjí od tragédie v podobě oběšení se studentky na dveřích její šatní skříňky... Traduje se, že když se jeden učitel chystal pozdě večer ze školy domů, uviděl na konci chodby dívku v modrých šatech. Protože tam neměla co děla, vyzval ji, aby odešla. Když se na něj smutně podívala, uvědomil si, že je nehmotná jako mlha... Běžným jevem je prý pozorování duchů dívek – jeden patří studentce, která spáchala sebevraždu tím, že si podřezala zápěstí a skočila ze školního balkónu. Ačkoliv chodba i schodiště k tomuto balkónu vedoucí byly dávno zazděny, minimálně jeden svědek nahlásil dívku stojící na balkóně, která se znovu chystala skočit... Budme tedy rádi za tu naši školu!

Tipy a rady na prázdninové cestování

- **Levné letenky** hledejte na internetových stránkách, jako jsou např. [skyscanner.cz](https://www.skyscanner.cz), [honzovyletenky.cz](https://www.honzovyletenky.cz), [pelikan.cz](https://www.pelikan.cz), [levneletenky.cz](https://www.levneletenky.cz) a [kiwi.cz](https://www.kiwi.cz). Na [skyscanner.cz](https://www.skyscanner.cz) vám doporučí nejvhodnější dobu k odcestování, a vy tak můžete ušetřit čas i peníze. Na [kiwi.cz](https://www.kiwi.cz) lze jednoduše naplánovat cestu několika městy za sebou nejen letecky, ale i vlakem či autobusem.
- **Levné ubytování** hledejte na [booking.com](https://www.booking.com) nebo [airbnb.cz](https://www.airbnb.cz). U airbnbček čtěte recenze a hledejte dobrá hodnocení.
- **Kontrolovat** vámi vybraný let zkuste na několika stránkách a na oficiálních webovkách letecké společnosti. Stáhněte si do telefonu aplikaci od vaší aerolinky, aby vás mohla informovat o možném zpoždění či přesunutí letu na jiný den (i to se stává). Zkontrolujte, jestli platíte i zavazadlo, abyste nebyli na letišti překvapeni.
- **Spíte-li na letišti**, mapujte terminál. Pro snížení jasu můžete využít sluneční brýle. Svůj batoh použijte jako polštář – tím zároveň své cennosti hlídáte. Ručník nebo sarong použijte jako deku. Zeptejte se security, kde je vhodné přenocovat, a zásobte se vodou a jídlem, než se obchody zavřou. Nastavte si několik budíků.
- V letadle je klimatizace a suchý vzduch, takže před odletem **hydratujte** tělo zevnitř i zvenku.
- **Ušetřete místo** rolováním oblečení. Přelijte kosmetiku do malých lahviček a ponožky nactěte do bot.
- **Po příletu** najděte turistické informace, zcizte letáčky a nechte si poradit od místních. V aplikaci Google maps si založte místa, která chcete navštívit. Apka funguje i offline.
- **Inspiraci** na zajímavá místa, aktivity či jídlo najdete v aplikaci Pinterest či TripAdvisor.
- **SPF faktor** vybírejte podle svého fototypu, konzistenci produktu pak podle typu pokožky. Hledejte produkty s UVA i UVB. Doporučená dávka pro dospělého na celé tělo je objem skleničky panáka. To se dobře pamatuje.

- ✚ **Jet lag aneb pásmová nemoc** je způsobena z cestování v různých časových pásmech planety. Tady kafe ani prášky na spánek nefungují. Pomáhá den předem fungovat v časovém pásmu, do jakého cestujete.
- ✚ **Focení památek** bez davu turistů? Jedině za svítání či západu slunce. V tuhle dobu je navíc světlo „měkké“ – nevrhá ostré stíny. Pokud kvůli slunci mhouříte oči, dívejte se do něj se zavřenýma očima 10 sekund a oko si zvykne.
- ✚ Budte tolerantní a dodržujte **dresscode**. Pokud je zahalení ramen a kolen nutné jen v náboženských stavbách, noste v batohu šátek či sarong. Obojí lze využít i na piknik.
- ✚ **Zkuste žít více jako místní, méně jako turista.** Budete si pamatovat chutě, atmosféru, vůně, zvuky... Ne jen budovu, kterou stejně všichni známe z pohlednice. Zkuste komunikovat s místními, jakkoli. Nejvíce to ocení pouliční umělci a skupinky studentů v metru.

Nejnebezpečnější zvířata

5 – Sloni

Největší zbraní slonů je jejich velikost. Sloni už rozdupali nespočet lidských hlav a rozmačkali tisíce těl svých trenérů a majitelů (uvádí se více než 600 úmrtí za rok). Nejnebezpečnější je pro své okolí v tzv. stadiu masakru, kdy se promění v zuřivou bestii. Kromě svých nohou používá k likvidaci ostatních mocný chobot a kly – ostatně jak dokládá obrázek z archivu National Geographic.

4 – Krokodýli

Rozzuřený krokodýl se na svou oběť vrhne a rychlostí blesku ji sevře ve svých nesmírně silných čelistech (více než pětikrát silnějších než čelisti hyeny). Jakmile vás přerostlý krokodýl „cvakne“, je nezdárka jakákoliv snaha z vaší strany marná – vyhnout byste se v tomto ohledu měli hlavně krokodýlu mořskému, v současnosti největšímu a nejmohutnějšímu plazu světa, jenž má ročně na svědomí zhruba 300 lidských životů...

3 – Štíři

Štíři dokáží způsobit ukrutnou bolest i svými zdánlivě malými klepety. Tito malí predátoři vypouštějí množství jedu v závislosti na tom, jak velkou hrozbu pro ně živočich představuje. Mnoho štírů způsobit smrt nedokáže, ale na ostatní pozor! Jejich jed obsahuje silný neurotoxin, který má za následek ztrátu vědomí, křeče a neschopnost dýchat, což následně vede k udušení. Zdroje uvádějí více než 5000 úmrtí za rok. A mimochodem – věděli jste, že štír vydrží rok nejíst, dokáže tři dny zadržovat dech, přežije vysoké i nízké teploty a radioaktivitu, která by člověka zabila?

2 – Hadi

Nejsmrtelnější druhy hadů (např. taipani – zdroj obrázku: <https://reptilepark.com.au/animals/reptiles/snakes/venomous/coastal-taipan/>) usmrtí člověka v průběhu minuty (o nejjedovatějších hadech více na <https://nasregion.cz/jeho-jed-vas-zabije-do-45-vterin-ktery-had-je-nejjedovatejsi-a-kdy-se-bat-nemusite-65916>).

Jejich jed působí na nervovou soustavu a může vyústit v celkovou paralýzu. Dejte pozor, aby vás neudusili (hroznýš královský) nebo celého nezhltili (krajta). Pomyslnou Guinnessovu knihu hadích rekordů otevřete na https://cs.wikipedia.org/wiki/Seznam_had%C3%ADch_rekord%C5%AF.

1 – Komárovití

Komárovití, čeled' dvoukřídlého hmyzu, jejíž zástupci jsou běžně označováni jako komáři, zabíjejí pomalu a potichu. Jejich poštípání zpravidla nebolí. Nebezpečné jsou ale nemoci, které často přenášejí – asi nejznámější je malárie, kterou způsobují zimničky (parazitičtí prvoci rodu Plasmodium) a již ročně padnou za oběť miliony lidí.

Ideální prázdniny podle znamení zvěrokruhu

Přemýšlíte o tom, kam vyrazit na dovolenou či na výlet? Jestli se raději vydat na túru do hor, vylézt se zpocenými zády na Mount Everest, nebo se doslova smažit někde na pláži? S rozhodnutím vám mohou hvězdy dobře poradit.

Beran: Berani jsou velmi aktivní znamení zvěrokruhu. Čtrnáctidenní povalování na pláži rozhodně není jejich šálek čaje. Ideální je dovolená plná dobrodružství a také sportu. Vyrazte někde na horskou túru nebo cyklistický výlet do přírody.

Býk: Býci si rádi ve svém volnu užijí klidu a luxusu. S chutí vyrazí do několikahvězdičkového hotelu, kde si příjemně odpočinou a pročistí hlavu od všemožných starostí. Důležité je, aby mohli v klidu lenořit – to je hlavní cíl jejich zasloužené dovolené.

Blíženci: Zvědaví Blíženci potřebují během své dovolené hlavně objevovat a zažívat nové věci. Vhodné by tedy bylo zvolit nějakou formu roadtripu, při kterém se budete stěhovat postupně z místa na místo a poznávat další zajímavé lokality a kultury.

Rak: Pro Raky je krásná taková dovolená, kterou stráví s rodinou, protože přes rok se zrovna často nevidí. Vzhledem k jejich konzervativní povaze se mnohokrát vracejí na jedno místo, kde jim bylo dobře – ať už je to vyzkoušené letovisko někde u moře, nebo penzion v horách.

Lev: Lvi mají rádi slunce a teplo – a to jim ke štěstí většinou stačí. Jejich hlavním cílem je totiž zábava a ta může být kdekoli, když je s nimi správná parta lidí. Stačí jim zkrátka krásné počasí a zbytek už si zvládnou víceméně sami.

Panna: Panny si velmi užívají poznávací zájezdy, kde mohou zkoumat a poznávat na vlastní pěst. Milují plánování, takže když mohou vše zorganizovat, jsou s dovolenou nadmíru spokojeny. Na škodu by nebyl také výlet do nějakého starého evropského města.

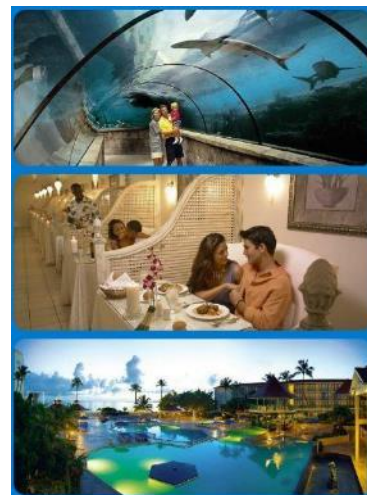
Váhy: Nejlépe si vychutnají dovolenou, která bude zkrátka krásná. A je jedno, jestli to bude pobyt někde v romantickém městě typu Paříž či Benátky, nebo odpočinek na malebném venkově. Váhy mají rády svůj

klid – jen tehdy si vychutnávají specifickou prázdninovou atmosféru.

Štír: Mají rádi místa, která ke svým návštěvníkům promlouvají svým příběhem a zajímavou historií. A může jít o cokoli – ruiny Machu Picchu, dlážděné a křivolaké uličky staré Prahy, anglický kamenný kruh Stonehenge nebo Petrovy kameny v Jeseníkách.

Střelec: Střelci přímo překypují energií a potřebují ji nějak vybit – a to i tehdy, když mají odpočívat. Ideální jsou pro ně všelijaké zážitkové a adrenalinové výlety, ať už jde o potápění mezi žraloky, seskok padákem nebo bungee jumping.

Kozoroh: Pokud si někdo užije dovolenou strávenou o samotě, pak jsou to Kozorozi. Právě oni nejčastěji vyrazí na nejrůznější sólové výpravy, během kterých poznávají svět na vlastní pěst. Jinak si ale užijí volno kdekoli – jen špatně snášejí přehnané organizování.

zdroj obrázku:

<https://www.planetacestovani.cz>

Vodnář: Vodnáři a exotika jsou si souzeni. Nic neotraví tyhle snílky a objevovatele tolik, jako dovolená na místě, které už viděli. Ano říkají na každou šílenost – když už poznávat svět, tak pořádně, i kdyby je mělo něco sežrat.

Ryby: Ryby to táhne k vodě a je v podstatě jedno, jestli to bude rybník, potůček, řeka nebo moře. Jakmile jsou poblíž vody, hned se cítí klidněji a uvolněněji. Rády se přizpůsobí a pojedou vlastně kamkoli, kde se budou moci kochat stříbrnou hladinou a kde se o ně někdo postará.

**HORKÉ KŘESLO
TŘÍDNÍHO UČITELE**

TŘÍDA: TERCIE / TŘÍDNÍ UČITELKA: Mgr. Kateřina Zámecká

Chtěla jste někdy dělat něco jiného než učit?

Ano, chtěla jsem pracovat jako arteterapeut, pomáhat lidem prostřednictvím výtvarné tvorby. Dokonce jsem tento obor i vystudovala, ale měla jsem možnost pracovat v něm jen krátce. Teď alespoň praktikuji všemožné techniky na vás 😊

Chtěla byste být třídní učitelka nějaké jiné třídy?

To ani náhodou! Jste bez nadsázky ta nejlepší třída, kterou jsem kdy měla možnost držet pod krkem!

Jaký je váš názor na naši třídu?

Podle mého názoru jste se velmi dobře společně sešli. Dokážete si sami řešit problémy a malé konflikty, nepomlouváte se a neshazujete navzájem, umíte si pomoci a podpořit se. Moc vám všem přeji, aby to vydrželo, budete pak mít celý život na co vzpomínat a přátelství vám mohou vydržet celá desetiletí.

Změnilo se něco ve vašem životě po tom, co jste nás potkala?

Do tohoto ústavu jsme nastupovali společně, takže jsme se i společně aklimatizovali. Ale ke změně u mě došlo veliké – uvěřila jsem znovu, že má moje práce smysl. Začala jsem se opět po mnoha letech každé ráno těšit do práce.

Jaký je váš nejneoblíbenější žák?

Ten v osmé lavici uprostřed 😊

TŘÍDA: KVARTA / TŘÍDNÍ UČITELKA: Mgr. Marcela Pivoňková aneb **Jednoznačný vítěz nevyhlášené soutěže o nejkratší a nejvýstižnější odpovědi**

Baví Vás i po tolika letech učit?

Ano – převážně...

Kolik máte doma mazlíčků?

Kočku Konstantinu, morče Pištu a koně plemene Haflinger jménem Lupin.

Hrála jste si někdy jako mála s chemickými sloučeninami?

Ano. Pokusy, které jsem prováděla, ale nedoporučuji opakovat.

Jaký předmět vyučujete raději? Chemii nebo biologii?

Oba dva stejně.

Kdyby bylo možné narodit se znovu jako zvíře, jaké by to bylo?

Váleč koulivý.

Využila byste možnosti nosit do školy zbraň?

Ne.

Kdy jste se narodila?

To už je dávno.

Jaký je Váš nejlepší zážitek v životě?

Mám jich více – vede asi narození mých dvou dcer.

<http://www.vsechnoruzne.estranky.cz/fotoalbum/prirodopis/valec-koulivy.html>

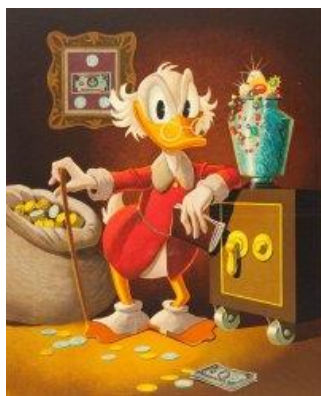
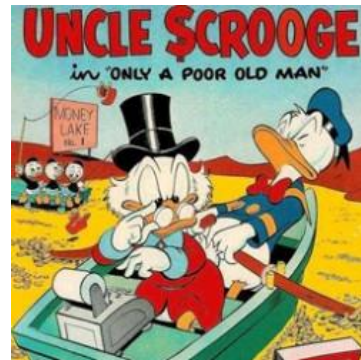
Bc. Michaela Kovářová vs. Strýček Skrblík

Jak bylo avizováno v květnovém čísle, dnes se pomyslný kruh uzavře – od vydání prvního čísla v lednu tohoto roku jsme vás postupně seznamovali s těmi nejdůležitějšími osobami, bez nichž by náš ústav jednoduše nemohl fungovat. Úzké vedení školy (ředitele a jeho zástupce) postupně doplnili ti, bez kterých bychom nepřežili kontrolu z hygieny (úklidová jednotka pod vedením paní Macháčkové), naše žaludky by zpívaly bandurskou, polámané židle by neměl kdo opravit (manželé Brejchalovi) a kraj by nedostával své tabulky a žáci razítka na různá potvrzení (Romča Ešlerová). Škola je samostatná hospodářská jednotka – a i ten největší hňup ví, že hospodaření bez peněz jednoduše nejde. Ve funkci ekonomky školy je od dubna 2018 Bc. Michaela Kovářová, řečená Míša – více o ní a její pracovní náplni později.

OSUDOVÉ SETKÁNÍ

Když jsme přemýšleli, s kým bychom Míšu mohli srovnat, dlouho jsme tápali – přeci jen postav, jejichž život se točí kolem čísel a peněz, v pohádkách moc není. Vlastně jsme na žádnou „finanční“ pohádku nenarazili. Ano, někteří by mohli namítnout, že slušným mamonářem byl *Milionář, který ukradl slunce*, ale ten se nám do souboje moc nehodil – byl zlý, sobecký a jeho smrt nikoho nezasáhla. Nakonec jsme proto sáhli po asi nejbohatší pohádkové postavě s dílny Walta Disneye – strýčkovi Skrblíkovi.

Strýček Skrblík (*Scrooge McDuck*) je kačer skotského původu, jehož vytvořil Carl Barks. Skrblík je strýcem kačera Donalda. Poprvé se objevil v roce 1947 a jeho vzhled byl založen na podobně vypadající, bezejmenné skotské postavě z krátké Disneyho propagační scény *The Spirit of '43* v roce 1943. V komiksu *Christmas on Bear Mountain* (1947) byl Skrblík vousatý, brýlatý, přiměřeně bohatý starý kačer, jenž se opírá o svou hůl a žije, izolován od ostatních, ve svém sídle. Jeho misantropické myšlenky jsou v tomto příběhu zcela viditelné: „*Sedím tady v tom obrovském osamělém sídle a čekám na to, až ty Vánoce skončí! Hah! To hloupé období, kdy každý miluje každého! Proklínám to! Já... jsem odlišný! Každý mě nenávidí a já nenávidím každého!*“ Pokud vás v této souvislosti napadá paralela mezi Dickensovou *Vánoční koledou* (1843), pak máte pravdu – prapůvodní předlohou postavičky byl Ebenezer Scroog...

V komiksu *Voodoo Hoodoo* (1949) byla poprvé představena myšlenka, že by se Skrblík mohl koupat a potápět ve svých penězích. Tato myšlenka byla posléze uskutečněna v *Billions to Sneeze At* (1951). Skrblíkův obrovský trezor byl poprvé představen v roce 1952 v *The Big Bin on Killmotor Hill* a jeho ikonický Desetník číslo jedna pak v *The Round Money Bin* roku 1953.

Komiks *The Magic Hourglass* (září 1950) byl jedním z prvních, kde se příběh „točil“ okolo Skrblíka, nikoli Donalda, jenž byl doposud jedinou hlavní postavou komiksu. Donald se v tomto příběhu zmiňuje, že jeho strýc v podstatě vlastní celý Kačerov. Skrblík však naznačuje, že se nikdy nenarodil do bohatství a přepychu, když vypráví o tom, jak si koupil přesýpací hodiny v Maroku, kde byl ještě jako malý chlapec člen posádky lodi. Zároveň jde o první příběh, v němž odhaluje, že umí kromě své rodné angličtiny plynule číst a psát i v dalších dvou jazycích – v latině a arabštině. Autor Barks následně prozradil, že Skrblík dokáže plynule hovořit hned v několika jazycích – v arabštině, latině, nizozemštině, němčině, mongolštině, mayštině, bengálštině, finštině a v několika čínských dialektech. Skrblík údajně získal tyto znalosti během dlouhých let, kdy žil v různých oblastech světa, kde se tyto jazyky používají.

Skrblík je nejbohatším kačerem na světě (mimořádně – časopis Forbes odhadl v roce 2011 Skrblíkovo jmění na 780,5 miliardy korun). Bohatství získal díky tvrdé práci, inteligenci, upřímnosti a vytrvalosti. Díky svým odborným znalostem se u konkurentů těší velkému obdivu, na čemž si on sám dost zakládá. K ostatním se většinou chová chladně. Pokud někdo Skrblíka požádá, aby daroval něco chudým, většinou odsekne: „*Nestojí mi za to!*“ Po dlouhá léta, kdy Skrblík pracoval na svém jmění, žil prakticky sám (doma měl jen jednoho sluhu a hospodyně) a měl jen velmi malé kontakty s rodinou. To částečně způsobilo jeho zahořklost, avšak věci se začaly pomalu měnit, když se

otevřel svým synovcům, které u sebe ubytoval. Jeho synovci Kulík, Dulík a Bubík mu totiž dali něco, co peníze nikdy nemohou – rodinu, která je pro Skrblíka nakonec mnohem důležitější než jeho peníze.

Míša Kovářová čtyřicátá léta minulého století rozhodně nepamatuje, ale dlouho nezapomene na první den na našem ústavu – psal se tehdy 5. duben 2018. Na smlouvě má jako hlavní funkci uvedeno ekonom, ale našim pozorným čtenářům je jasné, že funkcí má ve skutečnosti mnohem víc – účetní, personalista, statistik a další *pomocné* práce (např. výkaznictví). Míša je mladá na to, aby svou životní moudrost předávala svým synovcům – aktuálně má plné ruce práce se svými dvěma malými syny: Vítkovi bude v srpnu devět (na fotce zkouší první krůčky) a Šimonovi jsou tři.

Jako ekonomka ji zajímají hlavně čísla (účty a peníze, i když ani jedno jí v souvislosti se školou neříká pane), ale byly doby, kdy na prvním místě stály knihy – oblíbené žánry se s věkem proměňovaly: od *Metráčka* se přečetla až k detektivkám. Protože na čtení moc času nemá, odřezává se sledováním přírodopisných či naučných dokumentů (dobrou krimoškou také nepohrdne). Narodila se ve znamení Lva, takže má ráda zlato a diamanty. Coby sluneční znamení upřednostňuje teplo (není prý nic lepšího než grilování se na sluníčku), zato zimu zrovna nemusí (dle svých slov má k zimním sportům výslovný odpor).

Oblíbené jídlo strýčka Skrblíka se nám zjistit nepodařilo, zato víme, že Míša sní prakticky cokoli (sama sebe označuje za všežravce) – pokud byste jí chtěli udělat radost, fazolová

polévka nebo pizza to jistí. Nebojí se ani experimentů – ráda by prý ochutnala mravence v cukru...

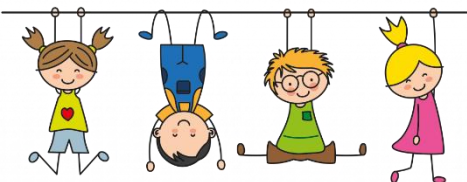

Jestli mají strýček Skrblík s Míšou něco společného, pak je to upřímnost. Míša nesnáší lhaní, závistivost a manipulativní jednání. Také oba spojuje láska k cestování – že má Míša toulavé boty, ukázalo už její studium, kdy každý typ školy studovala v jiném městě (v Teplicích a v Jablonci). V budoucnu by se ráda podívala na Bali, do Thajska či jiné exotické destinace.

Skrblíkovi trvalo řadu let, než si našel cestu k lidem. To Míša se dost společenský (až živelný) typ, který je na rozdíl od nejbohatšího kačera ochoten pomoci, pakliže je to v jeho (rozuměj jejích) silách. A to je důvod, proč Míša v našich očích v pomyslném souboji vítězí. Ano, nemůže se doma koupat ve zlatácích, ale o to účtyhodnější je její snaha zabezpečit oba malé chlapy.

Redakce GeZ

O RODIČÍCH A DĚTECH

Volá fotbalista otci: „Ahoj, tati, dneska jsem dal dva góly!“ „No, to jo super! A kolik to skončilo?“ „1:1“

„Tati, vyzkoušel jsem tvoji novou motorku...“ „A co?“ „Mám ti to popsat, nebo si to zítra přečteš v novinách?“

„Miláčku, proč jsi tu dětskou postel udělal tak vysokou?“ „Když náhodou dítě vypadne, líp to uslyšíme.“

„Maminko, co to nosíš v bříšku?“ „Miminko!“ „A máš ho ráda?“ „To víš, že mám!“ „Tak proč jsi ho snědla?“

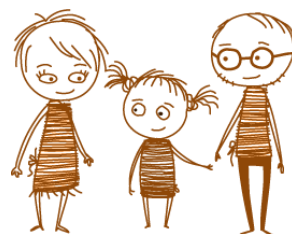
FTÍPKY

Přijede dcera z tábora. Hned jak přijde domů, lehne si na gauč a říká: „Konečně u sebe...“ Ozve se máma: „Jak u sebe, snad u nás?“ Dcera na to: „Já myslím nohy.“

„Tatínku, co je dál – Brno nebo Měsíc?“ „Synku, jdi se podívat k oknu! Vidíš Měsíc?“ „Ano.“ „A Brno?“

Povídá otec synovi: „Hochu, jsi už dospělý, měl bys svým rodičům začít trochu pomáhat!“ „Tak jo. A co mám tedy dělat?“ „No, mohl by sis ty alimenty konečně platit sám...“

Porodní asistentka přichází k čekajícímu otci, který si netroufl být přítomen při porodu, a ukazuje mu tři novorozence. „Nelekl jste se, že jich je tolik?“ „No... vlastně ne...“ říká rozpačitě tatínek. „Tak je podržte. Já jdu pro zbytek!“

NEJČASTĚJŠÍ VĚTY PŘED SMRTÍ – mini seriál na pokračování

Přece by mi v lékárně nedali špatný léky?! * No jasně, jsme v Jurském parku, ha ha ha. * Hele, opice ti neukousne ksicht. * Přece bych neuklouznul po banánový slupce! * Ptačí chřipka v Čechách není! * Jen klid, von to tak nemyslel. * A opravdu nic neucítím, pane doktore? * Pořád nechápu, jak já souvisím s nějakým obětováním v nějaké sektě... * Na co manuál?! * Co když přece jenom ten chemikář nekecal? * Co tady dělá Trump se svojí ochrankou? Hoď po něm kámen, bude prdel... * Franto, fakt se mi nic nestane, když mě střelíš do zad? * To letadlo se pořád zvětšuje. * Tak co, ty špeku, jak to jde? * Žralok? Tady u pobřeží? * Ty nejsi moc pěkná holka... * Zatýkám vás pro nedovolené ozbrojování a...

Krásné a pohodové letní prázdniny – v září se zase ozveme!

REDAKČNÍ RADA

generacez.redakce@gmail.com

